

ad § 19.

Paa Grund af den særdeles Skade, som ved løsgaaende Kreaturer kan afftedkommes i Sandflugtskræfningerne, bør saadan Ufred i disse formeentlig straffes strengere, end naar den finder Sted paa Eiendomme af anden Bestaaelse, og man har derfor troet, for saadanne Tilfælde at burde forhøje de i Plakaten af 14de Juli 1837 fastsatte Oplagelsespenge til det Dobbelte.

Bestemmelsen om Retten til i fornødent Fald at nedskyde de i Sandflugtskræfningerne antrufne Kreaturer turde være et nødvendigt og hensigtsmæssigt Supplement til Reglerne om Oplagelsespengenes Erlæggelse. Med Hensyn til Svin er en saadan Fremgangsmaade alt hjemlet ved Forordningen af 9de Juli 1817 § 3.

ad § 20.

Den heromhandlede Bestemmelse tilsigter at fæste Sandflugtsvæsenets Bestillingsmænd en særlig Beskyttelse, naar de i Medfør af deres Stillinger optræde ikke alene for at forhindre Ufred, men ogsaa for at udøve det dem paa-hvilende Tilsyn i de til Lodsseierne selv overdragne Sandflugtskræfninger.

ad § 21.

I Lighed med hvad der i Reglen gælder om Forsølgningen af Forseelser, der indeholde Brud paa offentlig god Skik og Orden, bør de Sager, der anlægges i Henhold til nærværende Lov, formeentlig behandles som offentlige Politisager. — For at ansproge Klitfogernes Iver i Tjenesten har man anset det for hensigtsmæssigt, at der i Loven udtrykkelig gives dem Udfigt til Gratifikationer af de Mulkebeløb, der indkomme henholdsvis i Statskassen eller i Amtsrepartitionfondet.

ad § 22.

De Summer, der af Kommunerne blive at udrede til Sandflugtsvæsenet af deres egne Midler, altsaa deels det Beløb, hvormed Dæmpningsomkostningerne maatte overstige de i Henhold til Udkastets § 8 af Statskassen, Amtsrepartitionfondet og vedkommende Lodsseiere ydede Tilskud, og deels Udgifterne til Klitfog-

dernes Lønninger og eventuelt til det kommunale Medlem af Sandflugtskommissionen, jvfr. Udkastets §§ 5 og 6, blive at tilveiebringe paa samme Maade som Fattigvæsenets Udgifter, altsaa ved Ligning deels efter Hartkornet og deels efter Formue og Leilighed. Saafremt det Kommunen paa-hvilende Dæmpningsarbejde i Overensstemmelse med Forordningen af 27de Mai 1848 § 1, 5te Paragraf maatte blive udført som Naturalarbejde af Gaardmændene alene, og Udgifterne til leiede Folk altsaa spares, vil den saaledes besparede Del af de ovennævnte Tilskud tilfalde Kommunens Fond og da rettest Fattigkassen.

ad § 23.

For at i de Tilfælde, i hvilke ifølge Udkastets §§ 9, 12 og 15 Sandflugtskræfninger kunne fordres afftaede af de Private til Kommunen, Staten eller Amtet, Erhvervelsen kan fæste med saa liden Bekostning og Omstændelighed som muligt, har man anset det tilstrækkeligt, at en Udskrift af Sandflugtskommissionens Protokol paa ustemplet Papir tinglæses som Udkomst, hvilken Tinglæsning derhos bør fæste uden Erlæggelse af noget Gebyr eller nogen Afgift.

At et saaledes erhvervet Areal, saafremt det kun er en Del af en Eiendom, maa særskilt skyldsettes, er en ligefrem Følge af den gjældende Udstykningslovgivnings Forskrifter, jvfr. Forordningerne af 25de Juni 1810 og 3die December 1819. Der skjønes Intet at være til Hinder for, at Skyldsetningen af de heromhandlede Lidet betydelige Arealer foregaaer paa den simple og billige Maade, som Loven om faste Taxationsmænd til at foretage Jordboniteringer af 4de Juli 1850 § 4 hjemler, nemlig ved Indvigningsministeriets Foranstaltning efter Matrikultaxationen.

ad § 24.

Saafremt nærværende Lov kommer til at træde i Kraft den 1ste April 1866, ville Klitinspektorens og Overklitfogernes Lønninger, Diæter m. B. være at udrede med de i Loven bestemte Beløb; hvad angaaer Udgifterne til Træplantningsarbejderne, der for Fremtiden alene skulle paa-hvile Statskassen, tør det forudsættes,